

Arrest

nr. 49 570 van 14 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS loco advocaat D. ANDRIEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bayombe origine en afkomstig van Buco Zau, Cabinda. Uw vader zou in maart 2009 thuis ontvoerd zijn door u onbekende mannen en u zou sindsdien geen enkel nieuws meer hebben van hem, noch van zijn ontvoerders. In april 2009 begon u op vraag van 2 vrouwen uit uw straat jongeren te mobiliseren voor het FLEC-FAC (Frente de Libertação do Estado de Cabinda - Forças Armadas de Cabinda). U richtte uiteindelijk zelfs een afdeling van het FLEC-FAC op en organiseerde vergaderingen die bij u thuis gehouden werden. Na jullie tweede vergadering, op 13 december 2009, trokken jullie de straat op om een mars te houden voor de onafhankelijkheid van Cabinda. Na de mars gingen jullie met z'n allen naar uw huis om er een maaltijd te nuttigen. Kort na jullie aankomst thuis vielen de militairen echter binnen. Ze waren duidelijk naar u op zoek en achtervolgden u doorheen het huis. Toen ze u eenmaal te pakken hadden, begonnen

ze u te slaan en probeerden ze u te verkrachten. Uw moeder probeerde binnen te raken en werd hierbij waarschijnlijk beschoten. U hoorde alleszins een schot, gevolgd door een schreeuw die van haar afkomstig was. Daarop lieten uw belagers u los en maakte u gebruik van de situatie om te vluchten. U liep een hele tijd tot u aan een huis kwam waar u door een oude vrouw opgevangen werd. U bracht de nacht bij haar door en begaf zich de volgende ochtend naar de hoofdbaan, waar u een vrachtwagenchauffeur halt liet houden. U legde hem uw situatie uit, waarop hij u naar de priester George Congo bracht. George Congo bood u onderdak aan en bracht u de volgende dag naar Luanda, waar hij u bij een andere priester achter liet. Deze regelde vervolgens uw vertrek uit Angola. U kreeg er het bezoek van 2 mannen die een foto van u maakten. Enkele maanden later kwamen ze u oppikken om vervolgens met één van hen de volgende dag het vliegtuig richting België te nemen. Na een tussenlanding op een u onbekende plaats kwam u op 12 maart 2010 aan in België, waar u diezelfde dag nog asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst maakt u niet aannemelijk afkomstig te zijn van Buco Zau, Cabinda, waar u de door u aangehaalde vervolgingsfeiten situeert. Zo verklaart u uw hele leven in de comuna Buco Zau te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 2-3 en 12-13), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat Buco Zau geen comuna is, maar wel een van de 4 municipio's van Cabinda en tevens de administratieve hoofdstad van de municipio Buco Zau (zie landeninformatie). U stelde verder dat Buco Zau opgedeeld is in wijken (bairros), maar stelde verkeerdelijk dat deze geen naam zouden hebben (gehoorverslag CGVS, p. 3). Zelfs wanneer u uitdrukkelijk naar Terra Nova werd gevraagd, 1 van de 5 wijken van Buco Zau, bleek u deze niet als dusdanig te herkennen (gehoorverslag CGVS, p. 4) (zie landeninformatie). Gevraagd naar steden, dorpen of comunas in Cabinda bleek u geen enkele te kunnen opsommen (gehoorverslag CGVS, p. 4). U bleek zelfs geen enkel dorp in de buurt van Buco Zau te kunnen geven, en herkende evenmin het nabijgelegen dorp Bembo Bote wanneer u er uitdrukkelijk naar gevraagd werd (gehoorverslag CGVS, p. 4). Verder stelde u dat Buco Zau in een woud is gelegen, maar kon u niet zeggen welk woud (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of Buco Zau in het Maiombe woud ligt, antwoordde u ontkennend en stelde u onterecht dat het Maiombe woud verderop ligt (gehoorverslag CGVS, p. 7) (landeninformatie). Van iemand die haar hele leven in Buco Zau zou gewoond hebben, mag nochtans verwacht worden dat u ondanks uw beweerde lage scholingsgraad van dergelijke elementaire gegevens op de hoogte zou zijn. Zelfs indien u niet van de stad Buco Zau afkomstig zou zijn, maar van elders in de ruimere municipio, mag van u overigens verwacht worden dat u (buur)dorpen in uw regio zou kunnen geven en dat u zou weten dat u in het Maiombe woud woonde, dat zich over de hele municipio van Buco Zau uitstrekt (zie landeninformatie). U verklaarde verder van Bayombe origine te zijn en kon voor de rest enkel de Kikwakongo en Belize opsommen als stammen of etnische groepen in Cabinda (gehoorverslag CGVS, p. 3), waarbij evenwel dient vastgesteld te worden dat Belize helemaal geen stam of etnische groep is maar wel een stad en gelijknamige municipio (zie landeninformatie). Gevraagd naar Necuto, een stad in de municipio Buco Zau (zie landeninformatie), stelde u bovendien eveneens onterecht dat het een stam of etnische groep betreft (gehoorverslag CGVS, p. 5). Tot slot bleek u niet te weten dat de provincie Cabinda een hoofdstad heeft en stelde u omtrent Tchiowa dat het "één van die wijken daar in Cabinda" is (gehoorverslag CGVS, p. 4-5), terwijl Tchiowa precies de naam is die de Cabindezen hanteren voor Cabinda-stad, zijnde de hoofdstad van de provincie Cabinda (zie landeninformatie).

Voorts kan evenmin geloof gehecht worden aan de oorzaak van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, met name uw beweerde lidmaatschap en activiteiten voor het FLEC-FAC. Zo verklaarde u op vraag van 2 dames uit uw straat in 2009 een groep van het FLEC-FAC opgericht te hebben, waar u aan het hoofd van stond en waarvan de vergaderingen bij u thuis doorgingen. De groep zou een 15-tal leden geteld hebben en jullie zouden 2 vergaderingen en 1 mars door de stad gehouden hebben (gehoorverslag CGVS, p. 6-7). Ondanks het feit dat u aan het hoofd stond van deze groep en de vergaderingen ervan bij u thuis doorgingen, blijkt u vreemd genoeg slechts 2 leden van deze groep bij naam te kennen en kon u niet antwoorden op de vraag of alle leden van uw groep afkomstig waren van Buco Zau (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 8). Bovendien verklaarde u niet te weten of er reeds een afdeling van het FLEC-FAC bestond in Buco Zau (gehoorverslag CGVS, p. 7), wat uiterst opmerkelijk is in hoofde van iemand die zou beslist hebben een lokale afdeling van deze beweging op te richten. Betreffende de inhoud van de vergaderingen die bij u doorgingen, verklaarde u dat u de leden aanmoedigde om de strijd niet op te geven. U zou hen ook gezegd hebben dat Cabinda niet Angola is en dat jullie samen moesten strijden voor de onafhankelijkheid van Cabinda

(gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Meermaals gevraagd hoe jullie samen zouden strijden voor de onafhankelijkheid van Cabinda kwam u echter niet verder dan te stellen dat jullie voornamelijk spraken over de onafhankelijkheid en over het feit dat jullie daar samen voor moesten strijden (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd wat jullie daar dan concreet over zeiden, kwam u opnieuw echter niet verder dan te stellen dat jullie moedig moesten zijn en strijden, en dat Cabinda niet Angola is (gehoorverslag CGVS, p. 9). U beperkte zich met andere woorden louter tot holle begrippen en slogans die u hoegenaamd niet kon concretiseren, terwijl u nochtans beweerde dat u de mensen toesprak en dat jullie vergaderingen bijna een uur duurden (gehoorverslag CGVS, p. 9). Tot slot dient nog gewezen te worden op uw verklaring als zou u gehoord hebben dat de voorzitter van het FLEC, Nzita Henrique (Tiago), in het woud van Maiombe verblijft (gehoorverslag CGVS, p. 7), terwijl hij in werkelijkheid reeds jaren in Frankrijk woont (zie landeninformatie).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde afkomst uit Buco Zau, Cabinda, noch aan uw beweerde lidmaatschap en activiteiten voor het FLEC-FAC, zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt als gevolg van uw beweerde betrokkenheid bij het FLEC-FAC.

Betreffende de beweerde ontvoering van uw vader in maart 2009 dient volledigheidshalve gewezen te worden op het feit dat u niet weet door wie hij ontvoerd zou zijn, noch tot welke instantie of organisatie de beweerde ontvoerders van uw vader behoorden (gehoorverslag CGVS, p. 2). U zou sindsdien ook geen enkel nieuws meer hebben van uw vader, noch van zijn ontvoerders (gehoorverslag CGVS, p. 2). Tot slot dient ook vastgesteld te worden dat u de beweerde ontvoering van uw vader op geen ogenblik in de loop van het gehoor op het CGVS, en evenmin in de vragenlijst van het CGVS of op de Dienst Vreemdelingenzaken waar u dit gegeven zelfs niet vermeldde, aangehaald hebt als reden voor uw vertrek uit Angola of als reden om te vrezen voor een eventuele terugkeer naar Angola.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw identiteit of reisweg zou kunnen aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van de algemene rechtsbeginselen van "Audi alteram partem", het recht op verdediging en op tegenspraak. Zij betoogt dat de documentatie waarop de bestreden beslissing is gestoeld niet voordien aan haar werd bekend gemaakt. Deze inquisitoriale werkwijze schendt voormelde principes doordat de Raad niet over een onderzoeksbevoegdheid beschikt en verzoekster minder dan 30 dagen de tijd heeft om de informatie te weerleggen.

2.1.2. De procedure voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is een administratieve en geen jurisdictionele procedure, zodat de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn op zijn beslissingen (RVS 8 mei 2009, nr. 193.098). Er bestaat aldus noch een verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat inzake zijn beslissingen die getroffen worden in het kader van de vreemdelingenwet, noch een algemeen rechtsbeginsel inzake de eerbiediging van het recht van verdediging dat eist dat hij de informatie, op grond waarvan hij voornemens is zijn beslissing te steunen, vooraf ter kennis brengt van verzoekster.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/7 bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), alsook van de artikelen 195, 196, 197, 198 en 199 van de UNHCR proceduregids. Volgens deze artikelen van de proceduregids maken onjuiste verklaringen op zich geen grond om een asielaanvraag te weigeren. Betreffende haar herkomst en de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich steunt, stelt verzoekster dat deze is samengesteld uit oude artikels, dat er geen officiële onderverdeling van Cabinda op een kaart weergegeven is, en dat de personen die de informatie gaven geen Cabindezen zijn en

antwoord gaven volgens de voor hun beschikbare gegevens. Voorts verwijst verzoekster naar het feit dat zij ongeschoold is, haar hele leven aan landbouw heeft gedaan en er geen vragen werden gesteld met betrekking tot haar dagelijkse gewoontes. Ter terechtzitting legt verzoekster een geboorteakte en een brief van haar moeder neer waaruit haar Cabindese herkomst blijkt.

Aangaande haar beperkte kennis van het FLEC verwijst verzoekster andermaal naar haar profiel en naar het feit dat zij slechts een heel korte politieke ervaring had. Zij kent geen andere leden daar zij slechts twee vergaderingen bijwoonde en er telkens andere mensen aanwezig waren. Deze duurden niet langer dan een uur. Verzoekster is van mening dat haar vader ontvoerd werd omwille van zijn medewerking met het FLEC. Zij weet echter niet wie hem ontvoerde, daar het nacht was. Dat zij deze ontvoering niet eerder meldde is logisch daar zij over haar eigen problemen vertelde en zij nooit beweerde dat de ontvoerders van haar vader ook haar eigen vervolgers zijn. Tot slot stelt verzoekster dat de gebeurtenissen na de mars die in haar huis plaatsvonden niet besproken worden in de bestreden beslissing. Dit zijn echter mensenrechtsovertredingen en er dient toepassing gemaakt te worden van het nieuwe artikel 57/7 bis van de vreemdelingenwet.

2.2.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991, moet verzoekster toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat zij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoekster voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

2.2.2.2. De proceduregids van het Hoog Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de Verenigde Naties heeft geen juridisch bindend karakter, maar dient enkel als aanbeveling en bevat bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels (RvS 8 juli 2005, nr. 147.503).

2.2.2.3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2.3.2. De bestreden beslissing is ondermeer gesteund op de bevinding van de commissaris-generaal dat verzoekster haar voorgehouden afkomst uit Cabinda niet aannemelijk maakt doordat haar geografische kennis manifest ontoereikend is. Ook haar beweerde lidmaatschap en activiteiten voor het FLEC maakt verzoekster niet aannemelijk nu blijkt dat zij onwetend is aangaande deze activiteiten en haar engagement niet kan concretiseren. Betreffende de ontvoering van haar vader werd vastgesteld dat verzoekster deze gebeurtenis voor het gehoor op het commissariaat-generaal niet vermeldde en zij evenmin weet door wie hij ontvoerd werd.

Verzoekster brengt geen elementen bij die haar gebrekkige kennis over Cabinda kunnen verschoenen. Redelijkwijs kan van verzoekster, die verklaarde heel haar leven in Buco Zau te hebben gewoond, enige kennis verwacht worden over omliggende dorpen, wijken, steden of 'comunas' in Cabinda. Zij voldoet geenszins aan deze verwachting. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster niet kan antwoorden op diverse elementaire kennisvragen aangaande haar beweerde regio van afkomst (gehoorverslag van 30 april 2010, p. 3-4). Het feit dat verzoekster geen scholing genoot en aan landbouwteelt doet, vormt geen plausibele verklaring voor haar gebrekkige kennis. Het is niet zo dat elk onjuist antwoord op een kennisvraag op zich leidt tot de ongeloofwaardigheid van het relaas, maar wel

de totaliteit van onwetendheden en onvolledigheden. Verzoekster hekelt de bij het administratief dossier toegevoegde informatie en formuleert slechts op een algemene wijze kritiek over de volledigheid van de bronnen waarop deze informatie is gestoeld (stuk 14, landeninformatie), waarmee zij niet vermogt de juistheid van deze bronnen te weerleggen. Verzoekster dient met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de bij het administratief dossier toegevoegde informatie niet correct is. Verzoekster legt geen begin van bewijs neer ter staving van haar reisweg of vluchtrelaas. Ter terechtzitting legt verzoekster een brief van haar moeder van 3 mei 2010 en een geboorteakte neer, beiden vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Deze nieuwe stukken vermogen niet een ander licht te werpen op de voorgaande vaststellingen en verzoeksters ongeloofwaardigheid te herstellen. De brief van verzoeksters moeder heeft een gesolliciteerd en subjectief karakter. Bovendien verklaarde verzoekster eerder geen contact te onderhouden met haar familie (gehoorverslag, p.2). Voorts kan aan de door een asielzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijskracht worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat om de voormelde redenen *in casu* niet het geval is. Gelet op verzoeksters manifeste gebrek aan kennis omtrent haar voorgehouden geboortestreek, de ontstentenis van enig pertinent bewijsstuk ter staving van haar reisweg en vluchtrelaas mede in acht genomen, kan er geen geloof gehecht worden aan verzoeksters beweerde afkomst uit Buco Zau, Cabinda. Hierdoor kan evenmin aan verzoeksters beweerde lidmaatschap en activiteiten voor het Flec-Fac, noch aan de vervolgingsfeiten omwille van haar beweerde betrokkenheid bij het Flec-Fac verder enig geloof worden gehecht. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden. Voor zover verzoekster de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert kan het middel niet worden aangenomen.

2.3.1. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus volhardt verzoekster dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij verwijst dienaangaande naar haar vluchtrelaas en stelt tevens dat willekeurig geweld in Cabinda uit het administratief dossier kan afgeleid worden.

2.3.2. Verzoekster steunt haar vraag voor subsidiaire bescherming op haar asielrelaas. Verzoekster moet in concreto aantonen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas en bij gebrek aan andere elementen faalt zij hierin. Verzoeksters bewering dat uit het administratief dossier blijkt dat in Cabinda een situatie van willekeurig geweld in de zin van voormeld artikel 48/4 heerst, mist feitelijke grondslag.

2.4. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER